

Η ανακοίνωση της 3ης Ιουλίου 2001 προβλέπει περαιτέρω ανακατανομή, αν και περιορισμένη, προσωπικού ορισμένων Αντιπροσωπειών ΑΚΕ. Οι ένδεκα θέσεις που ελευθερώθηκαν θα χρησιμοποιηθούν εν μέρει για την ενίσχυση των περιφερειακών Αντιπροσωπειών στην ίδια περιοχή και οι εναπομένουσες θέσεις θα χρησιμοποιηθούν για την ίδρυση νέων Αντιπροσωπειών σε περιοχές όπου η Επιτροπή έχει ανεπαρκή πολιτική εκπροσώπηση, λαμβάνοντας υπόψη τόσο τη σημασία της εμπορικής συνιστώσας όσο και την εκτέλεση της εξωτερικής βοήθειας, καθώς και του Ευρωπαϊκού Ταμείου Ανάπτυξης (ΕΤΑ). Όπως και κατά το παρελθόν, η ανακατανομή των θέσεων θα αντισταθμιστεί με τη διάθεση θέσεων για την πρόσληψη πανεπιστημιακού τοπικού προσωπικού ή τοπικού προσωπικού τεχνικής βοήθειας.

Όσον αφορά την εφαρμογή της συμφωνίας του Κοτονού, στις χώρες στις οποίες η Επιτροπή θεώρησε απαραίτητο το κλείσιμο ή τον εκσυγχρονισμό των Αντιπροσωπειών της, διατίθενται πρόσθετοι ανθρώπινοι πόροι σε ορισμένες από τις εν λόγω περιφερειακές Αντιπροσωπίες για την ενίσχυση της ικανότητάς τους να καλύπτουν προγράμματα και δραστηριότητες σε χώρες για τις οποίες είναι υπεύθυνες. Επιπλέον, στο πλαίσιο της διαδικασίας αποσυγκέντρωσης, θα παρασχεθούν πρόσθετοι πόροι στις Αντιπροσωπίες αυτές, οι οποίοι θα ενισχύσουν την ικανότητά τους για την εκτέλεση των προγραμμάτων.

(¹) COM(2001)381 τελικό.

(2002/C 172 E/005)

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ E-2323/01

υποβολή: Michael Cashman (PSE) προς την Επιτροπή

(31 Ιουλίου 2001)

Θέμα: Θεωρήσεις διαβατηρίων για μη κοινοτικούς υπηκόους

Θα είχε η Επιτροπή να παρατηρήσει κάτι σχετικά με την ευκολία με την οποία μη κοινοτικοί υπήκοοι οι οποίοι διαμένουν νομίμως σε ένα κράτος της ΕΕ λαμβάνουν θεώρηση διαβατηρίου για να ταξιδεύουν εντός της ΕΕ; Δύναται, ιδιαίτερα, η Επιτροπή να σχολιάσει τί συμβαίνει στην περίπτωση που άτομο το οποίο δεν διαμένει στην ΕΕ νυμφεύεται πολίτη της ΕΕ;

Απάντηση του κ. Vitorino εξ ονόματος της Επιτροπής

(6 Σεπτεμβρίου 2001)

Τα κράτη μέλη που υπάγονται στο πλαίσιο του Σένγκεν ανέπτυξαν ευρεία συνεργασία για τις συνθήκες υπό τις οποίες οι υπήκοοι τρίτων χωρών μπορούν να ταξιδέψουν στο εσωτερικό ενός χώρου χωρίς εσωτερικά σύνορα. Το κεκτημένο αυτό περιελήφθη στο πλαίσιο της Κοινότητας/Ένωσης με τη Συνθήκη του Άμστερνταμ (¹).

Για τους υπηκόους τρίτων χωρών που διαμένουν μόνιμα στην επικράτεια ενός κράτους μέλους και είναι κάτοχοι τίτλου διαμονής, το άρθρο 21 της Σύμβασης εφαρμογής του Σένγκεν (CAS) προβλέπει ότι απαλλάσσονται από την υποχρέωση θεώρησης για τα κράτη μέλη που έχουν εφαρμόσει το κεκτημένο του Σένγκεν (εκτός από το Ηνωμένο Βασίλειο και την Ιρλανδία) καθώς και τη Νορβηγία και την Ισλανδία. Μπορούν να κυκλοφορούν ελεύθερα εφόσον είναι κάτοχοι του τίτλου διαμονής τους, πληρούν τους όρους του άρθρου 5, παράγραφος 1, στοιχεία α), γ) και ε) της CAS και δεν περιλαμβάνονται στον εθνικό κατάλογο καταχωρήσεων του εν λόγω κράτους μέλους.

Όσον αφορά τους υπηκόους τρίτων χωρών που είναι μέλη της οικογενείας ενός πολίτη της Ένωσης και τον συνοδεύουν ή τον συναντούν σε άλλο κράτος μέλος, που δεν αποτελεί μέρος του χώρου χωρίς σύνορα, το κοινοτικό δίκαιο επιτρέπει στα κράτη μέλη να απαιτήσουν θεώρηση για τα άτομα αυτά σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 539/2001 του Συμβουλίου της 15ης Μαρτίου 2001 περί του καταλόγου τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης για τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων των κρατών μελών και του καταλόγου των τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων απαλλάσσονται από την υποχρέωση αυτή. (²)

Στην περίπτωση αυτή, τα κράτη μέλη πρέπει να παρέχουν κάθε διευκόλυνση για την έκδοση της εν λόγω θεώρησης. Συγκεκριμένα, τα μόνα έγγραφα που μπορούν να απαιτηθούν για την έκδοσή της είναι ένα έγγραφο ταυτότητας (ταυτότητα ή διαβατήριο) και η απόδειξη της συγγενικής σχέσης με τον πολίτη της Ένωσης. Η θεώρηση πρέπει να χορηγείται δωρεάν.

Η Επιτροπή διαβίβασε πρόταση οδηγίας⁽³⁾ στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο που αποσκοπεί να καθορίσει με μία γενική προσέγγιση τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες οι υπήκοοι τρίτων χωρών δύνανται να ταξιδεύουν ελεύθερα κατ' ανώτατο όριο τρεις μήνες εντός περιόδου έξι μηνών στην επικράτεια των κρατών μελών.

(¹) ΕΕ C 340 της 10.11.1997.

(²) ΕΕ L 81 της 21.3.2001.

(³) COM(2001)388 τελικό.

(2002/C 172 E/006)

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ E-2431/01

υποβολή: Eryl McNally (PSE) προς την Επιτροπή

(7 Σεπτεμβρίου 2001)

Θέμα: 6η οδηγία ΦΠΑ

Η 6η Οδηγία Φ.Π.Α προβλέπει μειωμένο συντελεστή του Φ.Π.Α. για υλικά που εξοικονομούν ενέργεια; ο οποίος εφαρμόζεται στην περίπτωση ιδιωτών που πληρώνουν για να εγκατασταθούν τέτοιου είδους υλικά στα σπίτια τους ... Ωστόσο, ο μειωμένος συντελεστής δεν εφαρμόζεται σε περιπτώσεις όπου ιδιώτες αγοράζουν παρόμοια υλικά με σκοπό να τα εγκαταστήσουν οι ίδιοι στα σπίτια τους.

Θα μπορούσε να γνωστοποιήσει η Επιτροπή θα μπορούσε κατά πόσον εξετάζεται το ενδεχόμενο να αρθεί η ανωμαλία αυτή από την 6η Οδηγία.

Απάντηση του κ. Bolkestein εξ ονόματος της Επιτροπής

(29 Οκτωβρίου 2001)

Η κατάσταση βάσει της σημερινής κοινοτικής νομοθεσίας ΦΠΑ περιγράφεται στην κατηγορία 2 του παραρτήματος Η της 6ης Οδηγίας ΦΠΑ 77/388/ΕΟΚ της 17ης Μαΐου 1977 περί εναρμόνισης των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών – Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση⁽¹⁾ και καλύπτει τη διαδικασία της «προμήθειας, κατασκευής, ανακαίνισης και τροποποίησης των κατοικιών ως μέρος της κοινωνικής πολιτικής». Τα κράτη μέλη μπορούν επομένως να καθορίσουν μειωμένο συντελεστή ΦΠΑ τουλάχιστον 5 % γι'αυτές τις υπηρεσίες.

Τα υλικά εξοικονόμησης ενέργειας, μόλις ενσωματωθούν σ'αυτή τη διαδικασία, καλύπτονται αυτομάτως από αυτήν τη διάταξη, όπως και όλα τα οικοδομικά υλικά όταν χορηγούνται ως μέρος της υπηρεσίας που παρέχει ο εργολάβος. Αντίθετα τα ίδια εμπορεύματα, όταν αγοράζονται από το κατάστημα από ιδιώτη, θεωρούνται ως προμήθειες εμπορευμάτων, και επομένως ισχύουν οι συνήθεις συντελεστές δασμού.

Όπως γνωρίζει το Αξιότιμο Μέλος του Κοινοβουλίου, η νέα στρατηγική ΦΠΑ⁽²⁾ προβλέπει ότι θα εξεταστεί μεσοπρόθεσμα το ενδεχόμενο αναθεώρησης και ορθολογικής τροποποίησης των κανόνων και παρεκκλίσεων που εφαρμόζονται στον καθορισμό μειωμένων συντελεστών ΦΠΑ. Θα δοθεί ιδιαίτερη προσοχή σ'αυτά τα θέματα.

(¹) ΕΕ L 145 της 13.6.1977, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2001/41/ΕΚ (ΕΕ L 22 της 24.1.2001) και διορθωτικό (ΕΕ L 26 της 27.1.2001).

(²) COM(2000)348 τελικό.

(2002/C 172 E/007)

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ E-2443/01

υποβολή: Elspeth Attwooll (ELDR) προς την Επιτροπή

(11 Σεπτεμβρίου 2001)

Θέμα: Εισαγωγή οινοπνεύματος και καπνού στην ΕΕ για προσωπική χρήση

Η οδηγία 92/12/ΕΟΚ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε, ορίζει ότι οι ιδιώτες μπορούν να εισάγουν σε ένα κράτος μέλος εμπορεύματα για τα οποία έχει καταβληθεί ειδικός φόρος κατανάλωσης σε άλλο κράτος μέλος χωρίς να τους